

Skade for Jordbrugerne. Er man nu naaet dertil med Hensyn til Jagten, at de berettigede Hensyn lige over for Jordbrugerne ere tagne, da er man, efter min Mening, kommen til det Punkt, hvor man begynder at tale om, hvilke Bestemmelser der bør tages for at bevare Jagten, og jeg kunde næsten fristes til, at sige: hvilke Bestemmelser der skulde tages for at forhindre, at den Rest af Jagt, som endnu er her i Landet, fuldstændig forsvinder.

Ovvens Bestemmelser i saa Henseende falde i to Hovedgrupper, Straffebestemmelser for ulovlig Jagt og Fredningsbestemmelser. Jeg skal nu straks bemærke med Hensyn til Straffebestemmelser for ulovlig Jagt, at jeg finder det naturligt, at den ubesindige Jæger, om jeg saa maa sige, som ved at springe over Gærder og Hegn, ved Ukendskab til Terrainforholdene kommer ind paa anden Mand's Mark, ikke bliver haardt straffet, hans Forseelse maa kaldes tilfældig. Underledes er Forholdet med de professionelle Krybskytter. Der findes her i Landet en Bande, der saa at sige leder af Krybskytteri, og som udøver en sand Terrorisme paa den Egn, hvor de jage; saa vidt Himlen er blaa, er deres Territorium — sige de — og de terrorisere Befolkningen i den Grad, at selv om en Mand har Lyft til at angive, tør han ikke af Frygt for Hævn; selv over for Førstbetjente vige de ikke tilbage for en Forbrydelse. Den, som har fulgt Forholdene nærmere, vil være bleven opmærksom paa, at Forbrydelse i saa Henseende ere ret hyppige; vi erindre, at der endog er forefaldet Mord paa Skovbetjente. Jeg tror, man kan sige, at der ingen Grund er for Samsundet til at tage de Foll, som ere virkelig professionelle Krybskytter, og som henhøre til Samsundets Værme, særlig lemsældigt under Armene, og derfor er jeg glad ved enhver Bestemmelse, som gaar ud paa at indskrænke det professionelle Krybskytteri; at de ere blevne noget for lemsældigt behandlede, ere vist alle enige om; man hører jo endog, at der er Selskaber af Krybskytter, som danne en Forening og indbetale Pengene for det folgte Wildt i en fælles Kasse, og deraf afholdes Bøderne. Denne Forretning betaler sig udmærket, den er bedre end at købe Statspapirer til 3½ Procent. Som Bestemmelser, der ogsaa kunne henregnes til dem, som forhindre Krybskytteri, regner jeg Bestemmelsen i § 28 om, at ved Gentagelse af Sagtoverskrædelser kunne de anvendte Sagtredskaber og Hunde forbrydes; jeg finder det rigtig og naturligt paa den Maade at sætte en Stopper for, at vedkommende

vedblivende kan udøve sin ulovlige Jagt, saa snart han har betalt sine Bøder. Jeg regner dertil ogsaa Bestemmelsen i § 30 om, at ulovlig Jagt skal være offentlig Politifag; jeg tror ikke, at der kan siges noget imod, at det bliver offentlig Politifag, og det er sat under den Form, at det skal være paa Begæring af den jagtberettigede, medens han selv kan vælge at forfølge Sagen som privat Sag, hvis han ønsker det. Det er vanskeligt for en privat Mand at forfølge en Jagtsag, de mindre Jordbrugere have vanskeligt ved at paatage sig det Besvær og den Vanskelighed at skaffe Vidner, naar Sagen skal forfølges ved Retten. Dertil hører ogsaa Bestemmelserne mod professionelle Krybskytter, naar det i § 14 er forbudt at udøve Jagt om Natten, hvorved forstaas Tiden fra 1 Time efter Solens Nedgang til dens Opgang. Dette Forslag har min fulde Sympati. Jeg tror, man kan sige, at det er om Natten, at det virkelige Krybskytteri drives bedst; Skytten begiver sig ud paa Marken hen til sit Jagtterritorium i Mørket; naar Maanen er staaet op, gaar Klappjagten for sig, han lader Bøssen med Kændegluger og Blusumper til Munden, og saa skyder han paa Wildt og Faar, ja undertiden paa Menneſter. Det er et virkelig Dyrplageri, som finder Sted ved Jagt om Natten. Selv øvede Jægere vide, hvor vanskeligt det er at bedømme Afstanden om Natten og at ramme i Maanestien, i Halvmørke, saa det er et virkelig Dyrplageri; det er et Moment, som bør tages med ved Betragtningen af dette Spørgsmaal. I § 14 findes tillige en Bestemmelse om Forbud mod Jagt paa Søn- og Helligdage. Det er ganske vist en Bestemmelse, som noget vil forhindre Krybskytteri; men som jeg bemærkede før, det, jeg ønsker at ramme, er ikke det letfindige Krybskytteri; og de professionelle Krybskytter rammer man ikke; thi de bryde sig ikke om Forbud mod Jagt paa Søn- og Helligdage; de jage hver Dag i Ugen, saa det er kun 1 Dag i Uger, hvor de indskrænkes i Udøvelsen; derimod rammer man en Del letfindige Krybskytter; men det lægger jeg ikke synderlig Vægt paa. Naar jeg vil stemme for dette Forslag, saa er det, fordi jeg vil henføre det til de Bestemmelser, jeg før nævnte, som maa være til Gode for Jordbrugerne, for at forhindre, at den enkeltes Jagt bliver til Plage for hans Medmenneſter. Om Søndagen udgives der en Hærskares Mangfoldighed over Markerne. Jeg tror, at det navnlig vil være til Gavn for den mindre Jordbruger, som vil have sin Jord i Fred og ikke se sine Faar jagne hjem til Gaarden og have Ufred paa sin Mark om Søndagen; jeg tror, at i Stedet for at gaa